

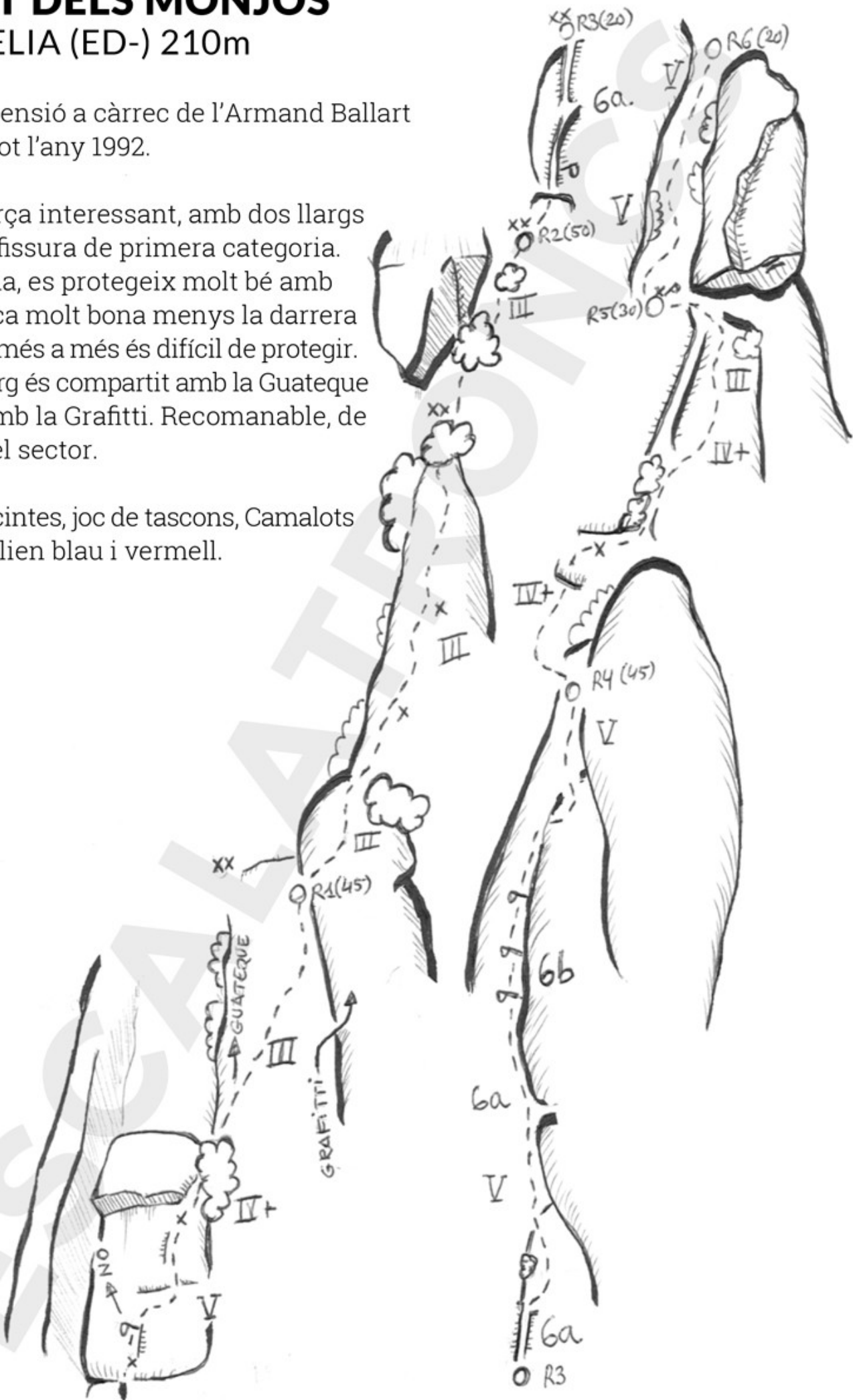
SERRAT DELS MONJOS

PSICODÈLIA (ED-) 210m

Primera ascensió a càrrec de l'Armand Ballart i Koki Gassiot l'any 1992.

Escalada força interessant, amb dos llargs centrals de fissura de primera categoria. Poc equipada, es protegeix molt bé amb flotants. Roca molt bona menys la darrera tirada que a més a més és difícil de protegir. El primer llarg és compartit amb la Guateque i el segon amb la Grafitti. Recomanable, de les bones del sector.

Material: 14 cintes, joc de tascons, Camalots fins al #2 i alien blau i vermell.

La Psicodèlia va a buscar la fissura més evident de la part central del Serrat dels Monjos aconseguint una de les millors tirades del sector; pràcticament des-equipada haurem de donar el do de pit escalant i assegurant-nos alhora.

És que aquesta ruta, com tantes altres del sector s'obri a la carrera en el dia, aprofitant al màxim les possibilitats d'un terreny agraït per l'auto-protecció. Potser per això, perquè els aperturistes volien arribar a casa a sopar, els dos darrers llargs, malgrat no desmerèixer la via, no són ni de bon tros tan bonics com els centrals. Així que ja ho sabeu, si voleu gaudir de dos tirades de fissura de categoria i amortitzar els tascons i els friends no us la podeu perdre.

Recordeu que segons l' "Acord sobre la regulació de l'escalada al Parc Natural de la muntanya de Montserrat", en aquesta zona (D) resta prohibida l'escalada del 1 de març fins el 31 de juliol.

- Via: Psicodelia
- Zona: Montserrat – Serrat dels Monjos
- Dificultat: 6b (ED-)
- Dificultat obligada: 6a
- Llargària: 200 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via pràcticament desequipada. Reunions de dos espits menys la darrera d'un espit i un clau
- Material: 15 cintes, joc de tascons, joc de Camalots fins el #2, aliens gris, blau, vermell i verd
- Orientació: Sud
- Valoració: ***

Aproximació:

Deixem el vehicle a l'aparcament de les Coves del Salnitre. Pugem per les escales fins trobar un camí que surt a mà dreta (tot just abans d'arribar a les coves). El camí va vorejant la paret. L'hem de seguir una estona, primer vorejant el Serrat de les Garrigoses i un cop passat un torrent vorejant el Serrat dels Monjos. Un cop estem a l'alçada de la part central del Serrat dels Monjos localitzem la via des del camí (fixeu-vos en uns sostres característics). Un cop localitzada pugem fins a peu de via travessant els matolls pel camí més evident (uns 100 metres fins al peu de via i 1 quilòmetre 250 metres des de l'aparcament).

La via

Els dos primers llargs són compartits, primer amb la Guateque i després amb la Graffiti. La tercera tirada és una fissura de dits genial, mantinguda, de molt bon equipar, però curta.

La quarta és l'estrella de la via, 45 metres mantinguts resseguint una fissura que només serveix per anar-nos protegint, ja que l'escalada és bàsicament en diedre. Mola reservar l'alien blau per protegir la sortida de la fissura, després del darrer clau. Els dos darrers llargs són menys bonics, el darrer a més a més amb roca trencada i difícil de protegir.

Descens:

fem la darrera reunió a la instal·lació de ràpel. Fem aquest ràpel (45 metres) i prenem un corriol poc definit que ens deixarà a una segona instal·lació, des d'on farem un ràpel (45 metres) que ens deixa al camí.